ST. MONIUSZKO

PIEŚNI

PIEŚNI SOLOWE

TOM I

ZESZ. 1

SZANIAWSKA-BILIŃSKA

WYDAWNICTWO MUZYCZNE ARCTA
W WARSZAWIE

BIBLIOTEKA
Warszawskiego
Tow. Muzycz.
Nr II-30.095

A-48.526/15

ST. MONIUSZKO

PIEŚNI

SONGS

PIEŚNI SOLOWE

TOM II — CZĘŚĆ 1

Według pierwodruków opracował

Prof. J. LEFELD

Copyright 1947 by Wydawnictwo Muzyczne Arcta, Warsaw, Poland
Copyright assigned to SESAC Inc. New York, N.Y., U.S.A.
PRINTED IN POLAND
Opracowanie i wszelkie osiągnięcia opracowania muzycznego, układu i tekstu są własnością wydawcy

WYDAWNICTWO · MUZYCZNE · ARCTA
WARSZAWA

Sh. 58

Od Wydawców

Wypuszczając w świat Pieśni Stanisława Moniuszki, realizujemy przedsięwzięcie, zapoczątkowane w czasie okupacji niemieckiej.

Z pośród kilkuset pieśni, które pozostawił nam ten wybitny, a wciąż jeszcze niedoceniony kompozytor, niewielka część znana jest szerszemu ogółowi. Okres, w którym Moniuszko je pisał, był okresem powstań, a zaborcy obawiali się rozpowszechnienia tej tak szczerze polskiej nuty, w której dźwięczy to, co każdy Polak ma w sercu.

Z inicjatywy Wydawnictwa Arcta Komitet złożony z prof. Jerzego Lefelda, prof. Feliksa Starczewskiego oraz Jerzego Arcta rozpoczął prace nad zbieraniem i systematyzowaniem pieśni Moniuszki, dzieląc je na cztery grupy: 1. pieśni solowe mniejsze, 2. solowe utwory dłuższe, ballady, sonety, 3. utwory wielogłosowe, 4. pieśni kościelne i religijne.

Przed powstaniem warszawskim były już zupełnie gotowe do druku dwa tomy pieśni solowych. Niestety, w katastrofie warszawskiej spłonął doszczętnie tom pierwszy. Drugi tom ocalał na Pradze i to jest przyczyną, że Wydawcy, chcąc jak najprędzej udostępnić pracę wyżej wym. Komitetu, rozpoczynają od wydania drugiego tomu. Nastąpią po nim inne, aż do wyczerpania całej spuścizny wielkiego narodowego pieśniarza.

Ten pierwszy wydrukowany tom składamy Mu w hołdzie pośmiertnym.

Stanisław Moniuszko (5. V. 1819 – 4. VI. 1872) was a prominent Polish composer. His work incluses operas, symphonies, instrumental and vocal music.

The distinguishing feature of his music is its Polish character. His „Songs" have a peculiar national mark.

St. Moniuszko — Pieśni solowe, Tom II, cz. 1

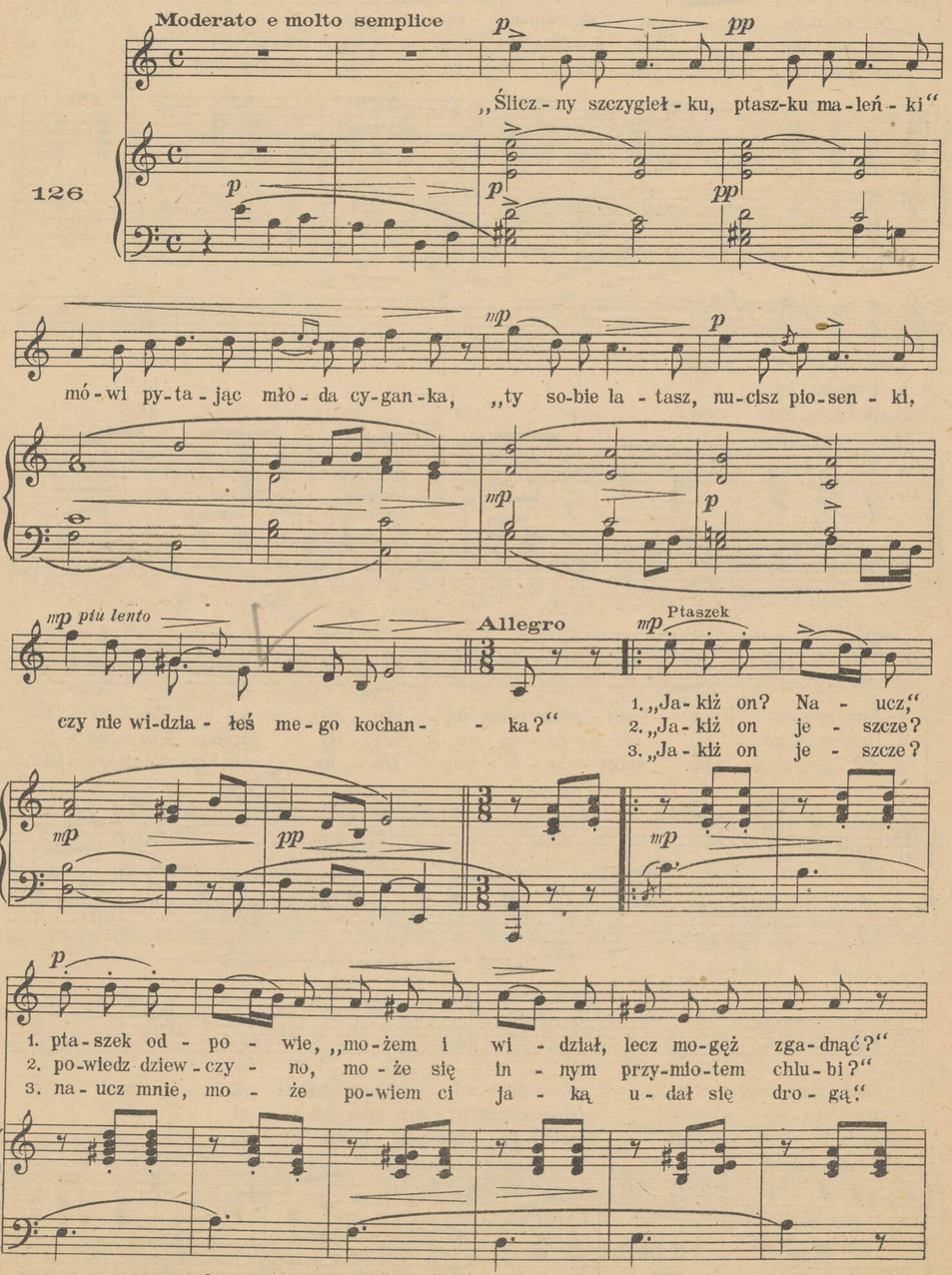
SPIS RZECZY

		str.
1.	Pieśń Nai	3
2.	O Zosi sierocie (J. Szujski)	9
3.	Pieśń do słońca (W. Szymanowski)	14
4.	Wzgardzona piosenka (A. Kolankowski)	18
5.	Jaskółeczka	22
6.	Dziewczę i ptak	28
7.	Pod okienkiem (Miron)	33
8.	Anioł - dziecina	34
9.	Mogiła (A. Kolankowski	39
10.	Dzwon zapustny (A. Kolankowski)	41
11.	Własny strój	45
12.	Cztery pory roku (Miron)	51
13.	Swaty (E. Wasilewski)	54
14.	Czas w hyżym przelocie	57
15.	Polna różyczka (J. Grajnert)	58
16.	Pieśń Wielkanocna (K. Brodziński)	62
17.	Do dziecięcia	64
18.	Dlaczego?	67
19.	Za czem wzdychasz? (z Siemieńskiego)	71
20.	Kwartet (A. Kolankowski)	78
21.	Gwiazdeczka	81
22.	Prządka (P. Maszyński)	86
23.	Ruta (J. Prusinowski)	88
24.	Powiedz mi, Mateczko (Kruse)	90
25.	Kłębuszek (J. Wojewódzki)	94
26.	Kotek (J. Korzeniowski)	95
27.	Powrót wiosny	98
28.	Piosnka Ofelii	101
29.	Pieśń o wesołości	103
30.	Żwawy chłopczyk	104

B-05572

1

Pieśń Nai

Copyright 1946 by Wydawnictwo Muzyczne Arcta, Warsaw, Poland
Copyright assigned to Society of European Stage Authors and Composers Inc. New-York, N.Y. U.S.A.
Printed in Poland.

Sztych. J. Rynczak

W.M.A. 50

mf Cyganka *mp*

1.„Ma czar-ne wło - sy na dum-nej gło - wie, a o-kiem u - mie
2.„On nie po - gar - dza dro-bną pta - szy - ną, rzu-ca jej ziarn - ko
3.„Je - go nie stra - szą ki - je, ni no - że, dzie-sięć rąk rę - ki

1. ser-cem za - wła - - - - - dnąć.“
2. i pieśń jej lu - - - - - bi.“
3. je - go nie zmo - - - - - gą.“

mp Ptaszek *dolce* *p* *tr*

1.„Tam mło - dy cy - gan szedł przez dą - bro - wę, a - le do zie - mi
2.„Dziś na ga - łąz - ce ro - są o - kry - ty siadłem śpie - wa - jąc
3.„Po głu-chej pu - szczy la - ta - łem zra - na, aż sły - szę w krza-kach

f ptù lento *sf* *p* Tempo I.

1. miał wzrok schy-lo - ny. Czar-ne miał wło - sy, lecz spuścił gło - wę.“
2. pieśń zca-łej si - ły; pod drzewem cy - gan spał jak za - bi - ty.“
3. płacz i jęk sro - gi. Tam kil-ku chło-pów bi - ło cy - ga - na.“

f ptù lento *sf* *mp*

mf Cyganka *f* *p* *tr*

1. „To nie ten, nie ten ptaszku mój, ptaszku pie-
2. „To nie ten, nie ten ptaszku mój, ptaszku mój
3. „To nie ten, nie ten ptaszku mój, ptaszku mój

mf *f* *mf* *f* *ral - len-*

1. szczo - ny! To nie ten, nie ten ptaszku pie-
2. mi - ły! To nie ten, nie ten ptaszku mój
3. dro - gi! To nie ten, nie ten ptaszku mój

tan - do *a tempo*

1. szczo - ny!“
2. mi - ły!“
3. dro - gi!“

sf *a tempo* *f* *mf* *pesante* *mp*

sf *pp legatissimo* *m. g.*

Più lento
Ptaszek

„To już ja nie wiem," rze-cze pta-szy - na, „po ja-kich ścież - kach

rallent.

Allegro scherzando
Cyganka

mi-ły twój bie-ży." „Patrz-że no, pta-szku," rze-cze dziew-czy - na

rallent.

rti - te - nu - to

Più largo, apassionato

śmie-jąc się, „kto - to u nóg mych le - ży? Nie ta-kież wło - sy

rti - te - nu - to

rtt.

Tempo I.

ja-kem mó-wi - ła, nie ta-kież o - ko i czuj-ność u - cha?

cre - scen - do

ptu largo

Nie ta-każ wrę - ku i w pier-siach si - ła, nie tak-że pa-trzy

dł - mł -

accel.

- ran - do

i piosn-ki słu - - - - - - cha?

nuen - do

dolce

Te-raz szczy-giel - ku, pta-szku ma-leń - ki," kla-snąwszy w dło - nie

più lento

rttenuto

do-da cy-gan-ka, „leć so-bie da - lej, nuć twe pio-sen -

a tempo

ki, i już nie szu - - kaj, nie szu - kaj

me-go ko - chan - ka, i już nie szu - - - kaj

Presto

me-go ko - chan - - - - - - - ka."

2

O Zosi sierocie

J. Szujski

OSSIA

-ka - na, cią-gle

Un poco agitato

Wchacie siedzi Zosieńka spła-ka - na, ciągle płacze i zimą i

127

la - tem; u ciemne-go tam płacze tap - cza - na gdzie jej mat-ka że-gnała ze

światem. Sie - dzi ciągle z zgasłemi o

czy - ma, sie - dzi w zi - mnie, w głodzie, w ciem - no - cie.

mf *cre - scen - do* *ed* *ac - cel - le - ran - do*

Bia - daż mnie, ma-teń-ki mej nie - ma! Bia-daż mnie, ma-teń-ki mej nie - ma!

mf *cre - scen - do* *ed* *ac - cel - le - ran - do*

sff *riten.* *ad libit.* *p* *mp*

Sa - - - - mej! Oj bia - daż mnie, oj, bia - da

sff *riten.*

Tempo I. *un poco più lento*

pp

mnie sie-ro - ciel Trzy tak la-ta płakała Zo -

pp

p *ad libit.*

sień - ka, trzy miesiące i trzy dni pła - ka - ła. Aż przyszła

p *(lunga pausa)*

(rallen.)

Ped. ✻

mp *a tempo*

do niej w śnie ma - teń - ka, któ - ra z gro-bu na płacz dziecka wstała. Więc Zo -

p

Più Allegro

sień - ka podnio - sła rą - czę - ta i wo-ła - ła do niej, tak mi-

p

mf *p*

ło - sna: - Cze-muś ta - ka smutna, mat-ko świę - ta! O

p

cze - muś, mat - ko, tak ża - ło - sna? Ja-kie nie - siesz ty dwa wiadra

wo - dy, że cię, mat-ko, cię-żar aż do zie-mi gnie - cie? Ma-łoż

mia - łaś tu - taj ro - bo - - ty że na tamtym musisz dźwi-gać

świe - cie, i na tamtym musisz dźwi - gać świecie! Oj, co-

recz - ko, oj, córeczko mi - ła, Zo-siu mo - ja z czarne - mi o-

cza - mi, toć tyś pła - czem two-im mi zro - bi - ła: Toć twoje

łzy dźwi-gam wia - dra - mi, toć twoje łzy dźwi-gam wia-

dra - mi, có - recz - - - ko! Wszyst - kie

łzy two-je dźwi - gam wia-dra - - - mi!

3
Pieśń do słońca*)

W. Szymanowski

Z tragedii „Paria“

Andantino

128

*) Patrz pieśń l. 111 p. t. „Łza“

cześć. Mną tro - ska o -

wła - da t bo - leść głę - bo - ka, bo mat - ka ze

W bo - leś - ci, wża - ło - bie, chciej po - moc nam

(leggiero)

nieść, O słoń - cel Ja to - bie po - kłon ślę i

śmier - cią o - sta - tni bój to - - - czy.

I stra - sznej już no - cy po - mro - - -

dimi - -

pp

ka ga - sną - ce za - le - ga jej

nuendo pp

sfp p mp

o - - - czy! Ze świa - teł swych fa - li ty

sfp pp p

molto dimin.

sf p

pro - mień rzuć weń! A

pp

sf cresc.

mf sf

śmierć się od - da - li, roz - pierz - chnie się cień,

p mf pp sf sf

mf f più mosso

a śmierć się od - da - - -

più mosso

molto cresc. mf f

mp sf

li, roz - pierz - - chnie się cień,

mp sf mp mp poco rit.

pp sf

roz - pierz - chnie się cień.

a tempo

p pp mp pp dimin.

ppp

4

Wzgardzona piosenka

A. Kolankowski

Andantino

Un poco più mosso

129

Co tak ję - czy ża-

łośnie, co tak gru - cha ża - łośnie? To być mu - si go-

łąb - ka zbłą-ka - na, al-bo du - sza za-klę-ta, si - łą cza-rów u -

ję - ta, skar - - gę rze-wną nio-są - ca do Pa - na!

a tempo

Nie go - łąb - - ka to gru-cha, a - ni skar - - gi to

du - cha, gdy po - ku - ta za grze - chy go nę - - -

ka. To swe ża - le wy - wo-dzi, to tęs - kno - tę swą

rall.

sło-dzi za-pom - nia - na, wzgar-dzo - na pio - sen - - ka.

crescendo

dimin.

Los ją dot - knął złą do - lą: nie-gdyś chle-bem i so-lą, a

o - twar - tym ją ser - cem wi - ta - li. Dziś ser-

ca - mi los wła-da, każ - dy przed nim u - pa da, a

pio - sen - kę sie - ro - tę wy - gna - li.

Więc się błą- - ka sa - mot - nie, a - le spie- - szy o -

cho - tnie, gdy ją dziew - czę stę - sknio - ne przy - zy - - wa. Lu - bi

wiej - skie za - gro - dy, dzie - li smu - tki i go - dy, a do

pra - cy za - chę - ca we żni - - wa.

5
Jaskółeczka

Allegreto

130

mp *p* *dim.* *rallent.* *pp*

p

Ja - skó - łecz - ko, ja - skó - łecz - ko! Z czym przy - by - wasz do tej wio - ski?

a tempo

p

mf

Gdzie twa strze - cha, twe gniazdecz - ko, ty pta - szy - no Mat - ki Bo - skiej?

mf *p*

pp *crescendo*

Ja - skółecz - ko, ja - skółecz - ko! Z czym przy - by - wasz do tej wio - ski?

pp *crescendo*

f *f*

Gdzie twa strzecha, twe gniazdecz - ko? Ja - skó - łecz - ko! Ja - skó - łecz - ko!

f *f*

Ped. Ped.

mf *dim.* *p* *rallent.*

Gdzie twa strze - cha, twe gniazdecz - ko, ptasz - ku Mat - ki Bo - skiej?

mf *dim.* *p* *rallent.*

pp *a tempo* *sf* *mp*

Gdy po - muśniesz już błę - ki - ty, kie - dy wi - tasz świ - ty, to przy - by - wa

a tempo *pp* *mp*

p

już po - cie - chy do tej wiej - skiej strze - chy. A - le skąd ci

p

to pta - szy - no przy-szło tu za - wi - tać? Czy za świa - tem

skrzydła płyną, czy chcesz o co py - tać?

Ja-skółecz-ko, ja-skółecz - ko! Z czym przybywasz do tej wioski?

Gdzie twa strze-cha, twe gniazdecz - ko, ty pta-szy - no Mat-ki Bo - skiej?

Ja-skółecz-ko, ja-skółecz - ko! Z czym przy-by-wasz do tej wio - ski?

Gdzie twa strzecha, twe gniazdecz-ko? Ja - skó-łecz-ko! Ja-skó-łecz - ko!

Gdzie twa strze - cha, twe gniazdecz - ko, ptaszku Mat - ki Bo - skiej?

Mię-dzy zie-mią a błę-ki-tem lek-ko za-wie - szo - na, gdzież za to - bą

iść zo - py-tem, gdzieś ty przy - tu - lo - na? Ty po-mu-śniesz

da-lej skrzy-dłem po-nad łą - ki, wo - dy; to płyń da - lej

na swo-bo-dy skrzy-dły i o - czy - ma.

Ja-skółecz-ko, ja-skółecz - ko! Z czym przy-bywasz do tej wio-ski?

Gdzie twa strzecha, twe gniazdeczko, ty ptaszy - no Mat-ki Bo - skiej? Ja-skó-łecz-ko,

ja-skó-łecz - ko! Z czym przy-by-wasz do tej wio - ski? Gdzie twa strzecha,

twe gniazdecz-ko? Ja - skółecz-ko! Ja-skó-łecz - ko! Gdzie twa strze - cha,

twe gniazdecz - ko, pta - szku Mat - ki Bo - skiej!

6
Dziewczę i ptak

Allegretto

131

„Za - nuć mi pta - ku tę pieśń mi - ło - sną,

co się tak śmie - je nu - tą ra - do - sną, a po-tem, chociaż w łzy się roz-

pły - nie, nie sę - pi je - dnak czo - ła dziew - czy - nie.“

I on za-śpie-wał jak to ro-zu-mie,

a tempo

Piosnkę za-śpie-wał mi-ło- ści pta - ka. Lecz o - na rze - kła:

rit.

„Nie! To nie ta - ka, wi-dać że śpie - wak ko - chać nie

ptù lento

Ped.

a tempo I.

u - mie.“ „Ha! mo - że

le - piej nu-cisz tę smut-ną, tę pół-roz-pacz - ną i pół-po - ku - tną,

mp sf p rite. a tempo

co mło-de ser - ce rwie jak ga - dzi - na, lub zdra-dę u - czuć głu - cho prze-

p

kli-na." un poco più lento Więc śpie-wa pta-szę jak cierpieć u-mie.

mp riten. sf

Pieśń ni - by łza - mi krwa - we - mi cie - kła,

a tempo I.

Mi - mo to, pło - cha dziew - czy - na rze - - kła:

cresc.

lento a tempo I.

„Niel On i cier - pieć szcze - rze nie u - mie."

Ped.

Już o-dejść chciała, lecz ptak się z drzewa słod - ko o-

cresc. dim.

de - zwał, że jej za-śpie-wa piosn-kę o skrzy-dłach. I dziewczę bo - se sta-

cresc.

pp sf dim.

nę - ło, ni - by strząść z włosów ro-sę.

I gdy snuć po - czął jak to ro-zu-mie,

tup - nąw-szy nóż - ką ci - cho szep-nę - ła: „Ach! Cze - mu ser - ce

a tempo

la - tać nie u - - mie;“ i jak mgła srebr - na w las het pom-

lento

a tempo. I.

knę - ła.

7

Pod okienkiem

Miron

Allegretto *con passione*

132

Już świe - ci księ - życ w gó - rze i sło-wik śpiew na-
Oh! Ko-cham, śnie mój bło - gi! I choć-by przez pło-

mię - tny śle z da - la li - lii smę - tnej, bo ko - cha ją nad
mie - nie szły w przy-szłość na - sze dro - gi, ja u - czuć mych nie

OSSIA (Ja też pod twe)

ró - że. I ja też pod o - kien - ko przy - bie - głem dzi - siaj
zmie - nię. Więc w cu-dnych słów za - chwy - cie zejdź tu, zejdź w półprzy-

più lento

skry - cie, z na - mię - tną pio - sen - ką, bo ko-cham cię nad ży - cie! Bo
to - mnie! Ko - chan - ko, zejdź do mnie, bo ko-cham cię nad ży - cie! Bo
(O lu - ba!)

più lento

più lento

mf

ko - cham, ach, ko - cham! Tak, ko-cham cię nad ży - cie.
ko - cham, ach, ko - cham! Tak, ko-cham cię nad ży - cie.

più lento

f

sf

mp cresc.

rallent.

a tempo

diminuendo

p pp

ppp

Ped. *

8
Anioł - dziecina

Andantino

p

Ossia (brak

Po - łu - dnie, żar zie - je, ni
koj - ne ma czo - ło, snać

133

mp

p

Ped. *

ro - sy, co pa - da rzeź - wią - ca,)
ro - sa ja-śnie-je rzeź - wią - ca, ni chmur - ki na nie - bie, by
ma-rzy we-so-ło z u - śmie - chem u - ste - czek ró - ża - nych, o -

mp un poco cre - -

za - kryć pro - mien - ny blask słoń - ca. Na ła - nu prze - strze - ni, żni -
wia - nych che - ru - ba od - de - chem. Żni - wiar - ka schy - lo - na po -

p

scen - - do

mf p 3

wia - rze znu - że - ni, sier - pa - - mi już ści - na - ją
śpie - sza z za - go - na do - żę - - ciem, już jej trud nie

pp 3

mp pp

kło - sy i kła - dą w po-ko - sy bruz - da - mi. Na
nu - ży, po - pie - ści się dłu-żej z dzie - cię - ciem! Za -

dim. pp

Ped. *

dolce

mie - - dzy zie - lo - nej, w pła - chet - ce u - śpio - ny chłop -
go - - na do - żę - ła, sierp w bruz - dę rzu - ci - ła i

pp leggierissimo

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

czy - - na, a - niel - skim snem ma - rzy, a
bie - - - ży. Na mie - dzy zie - lo - nej chłop-

OSSIA
- li - - na.

kwi-tnie mu z twa-rzy ka - li - na.
czy-na u-śpio-ny sam le - - ży.

2. Spo-

„Na us - tach za-

(l. r. pp)

wi - snę, do pier - si przy - ci - snę me dzie - cię, kwia-

te - czek ka - li - - - - ny, ten skarb mój je - dy - ny na

świe - - cie!“ Stru - dzo - na, schy - lo - na, przy-

tu-la do ło-na i pie - ści. Ca-łu-je... i, bia - da, u-

un poco più lento

pa- da z o-krzykiem bo- le - - - ści!

ff

ad libit.

pp Ped.

pp

Dzie - ci - - na wla - zu - - ry już pły - nie przez chmury we-

ppp

pp mp sf ral - len - łan - - do p pp

so - - ła; żar głów - kę prze-pa - lił... i nie - bu o-ca-lił a-

p rallent. pp

a tempo I.

pio - - - - ła.

ppp

Ped. Ped. Ped.

Mogiła

A. Kolankowski

Andantino ♪ = 88

p dolcissimo

1. Kie - dy smu - tek
2. Dziś, sa - mo - tny,
3. A mo - gi - ła

134

p pp

Ped. Ped. Ped.

pp p

1. ser - ce kru - szy, w czar - ne ży - cia chwi - le, ja po-
2. ko - muż zwie - rzę me - go ser - ca bi - cie? Gdzie tę-
3. zro - zu-mia - ła smu - tną ser - ca mo - wę i jak

ppp pp

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

sfp ritenuto pp (a tempo)

1. cie - chy dla mej du - - - szy szu - kam na mo -
2. skno - tę mą u - śmie - - - rzę, gdzie za - pła - czę
3. mat - ka za - ję - cza - - - ła, tu - ląc mo - ją

affrettando e crescendo sfp ritenuto ppp (a tempo)

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

p mp

1. gi - le. Ach, bo na niej za - świe - ci - ła gwiazdka
2. skry - cie? Lu - dzie zim - ni śmiać się ra - dzi z cier - pień
3. gło - wę. Więc też do niej w każ - dej do - bie tęs - kna

pp p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

mf crescen - do

1. nad mą gło - wą, na niej lu - ba ob - da -
2. i roz - pa - czy, bo naj - le - pszy druh. cię
3. myśl. u - cie - ka, bo współ - czu - cia wię - cej

mp cresc. - - -

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

f rallen - tando mp p

1. rzy - - - ła mnie łez - ką per - ło - wą.
2. zdra - - dzi i nic nie prze - ba - czy.
3. w gro - - bie niż w ser - cu czło - wie - ka!

f rallent. p pp ppp

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Fine

10
Dzwon zapustny
A. Kolankowski

Andantino p

W noc za - pust - ną na wie - ży

135 legato

mf

stał w po - dar - tej o - dzie - ży sta - ry dzwonnik, przy - par - ty do

crescen - - do mf

mp mf sf

ścia - - ny. Wiatr mu bro - dę na - strzę - pił, sta - rzec czo - ło

p sf mp mf

f dim.

za - sę - pił i przy - gar - nął roz - wia - ne łach - ma - - ny.

f dim.

„Cięż-ka do-la dzwon-ni-ka, chłód do ko-ści prze-ni-ka,

a po-cie-chy lu-dziom zeń nie wie- le. Tyl-ko ma-ry

cre- scen- do

i gro- by, tyl-ko pie-śni za-ło- by, rzad-ko świę-to,

lub ja-kie we-se- le.

di- mi- nu- en- do

Ot i dzi-siaj za-pu-sty, wszę-dzie ra-dość, śmiech pu-sty;

za-pom-nie-li lu-dzi-ska nie-do- lę.

A tu dzwon im za-hu-czy. E! Niech prze-or po-mru-czy,

ja im jesz-cze po-hu-lać po-zwo- lę.“

I nie śpie - szył z po - słu - gą, dłu - go jesz - cze stał, dłu - go,

za czemś my - ślą sa - mo - tną po - go - nił. Podniósł o - czy

do gó - ry... u - jął wresz - cie za sznu - ry i po - tęż - nie,

co si - ły, za - dzwo - - nił.

11
Własny strój

136

Allegro

Po - co mi szu - kać za -

mor - skich mód! Ma na - sza zie - mia prze - cu - dne wzo - ry; wszak tu-taj wzię - łam

mia - no i ród, więc my - ślą pomknę na po - la, bo - - ry.

Po - bieg - nę gdzie mo - ty - li rój, tam znaj - dę

wzór na wła - - - sny strój.

crescendo f dim. mf

mp

Fi - joł-ków i bratków nie

p mf

bra - knie mi, bu-kiet poświęceń chcę no - sić w dło - ni, nad czo-łem wieniec gwiaz-

da - mi lśni, od ziemskich blasków niech du - sza stro - ni. I kiedy w krąg świat

cre - - scen - do sf dim.

wi - dzę mój, czyż ob-cy mnie ob - cho - dzi strój? Czyż ob - cy

cre - scen - do sf

rall. a tempo

mnie ob-chodzi strój? Po-co mi szukać za - mor - skich mód! Ma nasza zie - mia

crescendo

prze-cu-dne wzo - ry, wszak tu-taj wzię-łam mia-no i ród, więc my-ślą pom - knę

crescendo

na po-la, bo - - ry. Po-biegnę gdzie mo-

ty - li rój, tam znaj - dę wzór na wła - - sny strój.

crescendo *f* *dim.*

I

po - co szukać za - mor-skich mód, kie-dy w niedzielę dość zwie-dzić sio - ła,

jak to się pięknie u - bie - ra lud! Ej - że! U-waż - niej spoj-rzę do-ko - ła,

by siostrom dać naj - śwież - szy krój, gdy sa-ma wiej - ski wez - mę strój,

cre - scen - do

gdy sa - ma wiej - ski wez-mę strój! Tęczą się wspomnień o - pa - sać chcę,

p

bia-łą su-kien-ką du-szę o-kry-ję. Ach, ja o ró-ży dniem, no-cą śnię!

crescendo *sf*

Z róż so-bie trwa-ły wie-niec u-wi- - ję.

crescendo *sf* *p* *sf*

Ped. ✻

mf *f*

A ko-go ten za-chwy-ci strój, ten bę-dzie mój, ten bę-

mf *f*

- - dzie mój!

sf

diminuendo *pp*

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

12
Cztery pory roku

(Dla KAZI)

Miron

Allegretto

p

W wian-ku z kon-wa- - lii,

137

p *p*

sf

w ja-skó-łek chó- - rze z po-łu-dnia pły-nie ho-ża, ra-do- - sna,

sf

p *crescen- - - do* *f* *rallent.* *p*

i od jej o- - czu w ca-łej na-tu-rze lśni wio- - sna, lśni

rallent.

p *cresc.* *f*

Ped. ✻

sf *a tempo* *p*

wio- - sna. *a tempo* Już sen się zmie- nił.

mp

p sf *p* *p*

Z sło-ne-czną twa - rzą kro-czy i dzi-wi świat cu-dną sza - - tą,

cresc.

A sło-wik śpie - wa ró-żom co ma-rzą. To la - to, to

la - to. Lecz znów się roz - wiał

sen, tak cza-ro - wny, sen po-ca-łun-ków, westchnień, u - nie - sień,

wtór z żółkłym li-ściom śle ptak wę-dro-wny: Już je - sień, już je - -

sień.

I zno-wu w cha-cie dziewczę się smu - ci,

łza-we-mi w koło pa-trzy o - czy - - ma, i przy ką-dzie - li

tęs-kno pieśń nu-ci: Znów zi - ma, znów zi - - - ma.

13
Swaty

E. Wasilewski

Allegro

138

W lis-teczki ma -

li - na, za krewnych, dziew - czy - na, da-rem - nie, da - rem - nie

cresc. - endo

cho-wa się przed swa - chem. Ma-li-nę zer - wie - my, dziewczę na - mó -

wi - my! Cho-rą-giew-ka bły - śnie

a tempo

cre - - - - scen -

nad ro-dzi-ca da - chem, cho-rą-giew - ka bły-śnie nad ro-dzi - ca

da - chem.

Cze-mu pić się wzbra-niasz, o-czę-ta za -

sła - niasz, a z bo-ku, zu-ko - sa, po-glą-dasz na Sta - cha? Le-piej się uś -

mie - chaj, kie-lisz-ka nie nie - chaj!

Kie-dy wo-la bo - ska, na - pij się do swa - cha! Kie-dy wo-

cre - - scen - - - do

- la bo - ska, na-pij się do swa - cha!

con fuoco

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

14

„Czas w chyżym przelocie..."

Piosnka z operetki „Pobór rekrutów"

Moderato, non troppo lento

139

Czas, w chy - żym prze - lo - cie, zniszczył szczę-ście

mo - je, w za-mian, cierpień kro - cie, to-czą łez mych zdro-je.

Gdzie o-bró-cę o - czy, tros - ka dla mej du - szy, wspomnień głaz ją

tło - czy, ma-rzeń gmach w proch kru - szy! Gdzie o-bró-cę o - czy,

tro-ska dla mej du - szy, wspomnień głaz ją tło - czy, ma-rzeń gmach w proch

Ossia

OSSIA kru-szy.

kru-szy.

15
Polna różyczka

J. Grajnert

Allegretto

Uj - rzał chło - piec

140

z polnych wzgórz ró - ży - czkę wśród ży - ta, mło - da, lśnią-ca bla-skiem zórz;

po - biegł szyb - ko, sta - nął już, i z ra - do - ścią wi - ta:

rallent.

Più lento

cresc.

„Ró - żo! Ró - żo czer - wo - na! Ró - ży - czko wśród

Allegro

Tempo I.

ży - - ta!“ Chło-piec rze - cze:

„Zer - wę cię, ró - ży - czko wśród ży - ta!“ Ró - ża na to: „Nie, oj nie!

Ja kłuć u - miem, strzeż się mnie! Ró - ży nikt nie chwy -

Più lento

ta!“ Ró - żo, ró - żo czer - wo - na!

Allegro

Ró - ży - czko wśród ży - - ta.

Tempo I.

Więc ser - de - czny żal go zdjął, ta - ki żal tej ró - ży - czki wśród

Tempo I.

ży - ta! Że ko - la - na przed nią zgiął i z pól dzi - kich

do dom wziął; jak kró - lo - wę wi - ta.

Più largo

Ró - żo! Ró - żo czer - wo - - - na!

lento

Allegro

Ró - ży - czko wśród ży - - ta.

Tempo I.

16
Pieśń Wielkanocna

K. Brodziński

Allegro non troppo

141

1. Z po-la, zo-bo - ry,
2. Ga-łę-zie wierz-by

1. spę-dzaj-cie trzo - dy, za-wieś-cie ko - sy na ścia - - nie,
2. tnij - cie mło-dzień - ce, i zmia-sta nieś - cie też kwia - - ty,

1. mły-na-rze, dzi-siaj za-staw-cie wo-dy, niech wpo-lu pra-ca u - sta - nie.
2. dziewki, zie-lo - ne spla-taj-cie wień-ce, przywdziejcie świąteczne sza - ty.

1. Ju-tro dzień święta, Dzień Zmartwychwstania Te-go, co zie-mię krwią zro - sił,
2. U-strójmy wro-ta, ko-ściel-ne ścia-ny, ja-rzą-ce za-pal-my świe - ce,

1. a - by od chwi - li cier-pień za - ra - nia w grze-chu u - pa-dłych pod-
2. niech oł-tarz bę - dzie w wstę-gi przy-bra - ny, w liść strój-cie też ka - zal -

Tempo I.

1. no - - sił.
2. ni - - cę.
3. „We-so - ły nam dzień“ za-brzmi na no - wo,

a du-sza biedna, zne-ka - na, Bo-ga człowie - ka, Wcie-lo-ne Sło - wo

Tempo I.

ucz-ci, jak Oj-ca, jak Pa - na!

17
Do dziecięcia

Andante con moto

142

Nie-znana ci namięt-na trwo - ga, jak wiosna

pły- - ną to-bie dni. Od łez i wzru - szeń ci-sza

bło - ga o-sła-nia twe dzie-cin - ne sny. Bu-rze mi-

ja - ją cię zło-wiesz - cze, nie wiesz co zna - - czy żal i

strach, i w jasnej głów - - ce ro-isz jesz - cze, że ziemski

raj, że ziemski raj, to oj - ca dach.

Lecz przyjdzie czas gdy łzy po - pły - - ną, gdy bar-ki

two - - je ze-gnie trud. Dzie-cięce złu - - dy szybko

mi - ną, a serce zmro - zi ży - cia chłód. Wte-dy dźwi-ga - jąc brze-mię

krzy - ża, wspomnisz dzie-cię - ce zło - te sny, U - le - ci

ku nim myśl twa chy - ża, lecz już nie wró - - cą, już nie

wró - cą bło - gie dni!

18
Dlaczego?

Moderato

Nie zawsze du - sza czuć ra-dość zdol - na, nie zaw-sze

143

gło - sić we-se - le u - mie! Nie pły - nie piosn-ka swo - bo - dna,

wol - na, bo czę-sto go - rycz we - so - łość stłu - mi, bo czę-sto

go - rycz we-so - łość stłu - - mi! Pio - sen - ka nie pły - nie swo-

bo - dna, gdy go - rycz we - so - łość stłu - mi.

Kie - dy się wspom - ni o smut - nej

do - li, szczę - śli - we my - śli z gło - wy wy - bie - gą, zra - nio - ne

ser - ce sro - dze za - bo - li, czło - wiek za - pła - cze, Bóg wie dla -

cze - go! Czło - wiek za - pła - cze, Bóg wie dla - cze - - go! Gdy

ser - ce bo - leść o - gar - nie, czło - wiek za - pła - cze, Bóg wie dla - cze -

go!

I dźwię - czne

nu - ty wte - dy się splą - czą, szczę - śli - we stru - ny bo - leść po -

mp dim. pp affret.

tar - ga, nie dziw, że w tęs - kną pieśń się po - łą - czą, nie dziw że

mp dim. pp

e molto crescendo

z pier - si wy - pły - nie skar - ga! Nie dziw że z pier - si wy - pły - nie

cresc.

f p p

skar - - ga! Że stru - ny w tęskną pieśń się po - łą - czą, że z pier - si

f p p

dim.

wy - pły - nie skar - ga!

rtt. a tempo

p pp p

19

Za czem wzdychasz?

z Siemieńskiego

Andantino

144

mp dim.

p

Ma - mo! Ty wzdychasz za ob - cą gdzieś stro - ną, w któ - rej a - nie - li zda

p

się ży - ją sa - mi Mó - wisz że lu - dzie cnót zdo - bni kwia - ta - mi,

sf pp

mf

zna - ją tę zie - mię wy - śnio - ną? Po - wiedz mi, Ma - mó,

Allegro

p

mf sf pp 3 p

acce - - - - le - - - - ran -

kę - dy ta - kie ży - cie, Czy tam gdzie w po - lu po - ma - rańcze ro - sną,

cresce n - - - - do al

acce - - - le - - - - ran -

- - do rall.

Ca - ły rok wio - sna i la - to po wio - nie?

mf (più lento)

- - do rall. sf p

mp sf Andantino

O, nie tam dzie - cię!

mp sfp mp dim.

p

To mo - że, Ma - mo, tam,

p

jak w książce pi - sze, kę - dy w u - pa - ły chło - dek nie - u - stan - ny,

p sf pp

w szklannych pa - ła - cach wciąż bi - ją fon - tan - ny sto dzie - wic do snu ko -

mf mf sf

Allegro

p

ły - sze. Gdzie raj - skie pta - ki sie - dzą na palm szczy - cie,

pp 3 p

acce - - - le - - - - ran - - do p

per - ły wy - rzu - ca na brzeg mo - rze sa - mo, a rze - ki zło - to. Czy

cresce n - - - - do al f

acce - - - le - - - - ran - - do

tam wzdy-chasz Ma - mo? O, nie tam,

Andantino

dzie-cię!

Wiem już! Ty wzdychasz za wio-ską ro-dzin - ną my-ślą przez po - le co

się kłosem chwie - je, dą-żysz do dwor-ku, gdzie szczę-ścia na-dzie - je

Allegro

snu-łaś twą główką dzie-cin - ną. Dą - żysz tam my - ślą gdy

lo - su burz zawie - je i cierpień po - mrok ży - cie zmienia w gro-by,

ran - - - do uś-miech ra-do - - ści, łzy spę - dza za-ło - by.

ran - - - do

Andantino

Oh! nie, me dzie-cię!

p *e dolce*

Ja tyl-ko wzdy-cham za tą świę-tą stro - ną

pp *p*

cresc

gdzie Bóg wy-bra-nym swym szczę-ście zgo-to - wał, a wszyst-kie ła - ski

mf *sf* *f* *pp* *ritard.*

dla tych dusz za-cho - wał, któ-rym był tar-czą o - bro - ną.

mf *sf* *f* *pp*

Allegro *da comincia ritenuto e pot*

p

Tam to już, dzie - cię, nie west - chnę da-rem - nie,

p *poco a poco* *crescendo*

accel *le*

Bo wśród a - nio - łów, od trosk tej zie - mi wol - ni,

ed accel *le*

rando *f* *rall.* *mf* *sf*

Lu - dzie żyć bę - dą, jak ptasz-ko-wie pol - -

rando *f* *mf* *rall.* *sf*

Ped. *

sf *mf*

ni. Tam chciej być ze mną!

p *mf* *mf*

dim. *p*

20
Kwiatek

A. Kolankowski

Moderato

Gdzieś w u-stro-ni na do-li-nie pięk-ny we-szedł kwiat,

i z roz-ko-szą w swej dzie-dzi-nie wi-tał Bo-ży świat, ——

un poco più Allegro

I list-ka-mi w gó-rę strze-lił i ru-mie-nił się, we-se-lił,

mar-twą zdo-biąc błoń, i na chwa-sty, dzi-kie zio-ła,

co po-ro-sły do-o-ko-ła, mi-łą roz-lał, mi-łą woń.

Tempo I.

Lecz i kwia-ty tro-ski ma-ją, lecz i kwia-ty u-sy-cha-ją od

zno-ju i burz, i nasz kwia-tek skrom-ny, mi-ły,

sro-gie bu-rze na-wie-dzi-ły; zna on tro-skę już!

a tempo un poco più Allegro

mp

Bie - dny kwiat - ku! W sa - mym świ - cie, two - je bło - gie,
albo (Smut - ny los twój won - ny kwie - cie. Lecz wiedz, że na

mp

mf

pięk - ne ży - cie za - ćmił smut - ku cios; lecz się nie smuć,
tym tu świe - cie tak już Pan Bóg dał: Kwia - tek barw - ny

mf

dim.

bo dla cie - bie za - pi sa - ny wy - rok w Nie - bie,
dziś ja - śnie - je, ju - tro, nisz - czą go za - wie - je,

dim.

crescendo

f *sf*

allargando ma con calore

co twój zmie - ni, zmie - ni los.
lecz już szczę - ście, szczę - ście znał.)

crescendo

f *sf* *mp* *sf* *pp*

21
Gwiazdeczka

Allegretto

p *mp*

Gwiaz - do, co wciąż z nie-bios mo - rza w pośród ciem-nej no - cy

146

p *mp*

p

lśnisz, jak prze - wod - nia is - kra Bo - ża wzno - sisz myśl, gdy we mgłach

p

mp *mf* *sf*

drżysz. Pie - śni mo - ja, pie - śni ho - ża, tam, na skło - ny nie - ba

mp *mf* *sf*

p *sfp*

leć, a ty gwiazd - ko, wśród prze - stwo - rza, pie - śni mo - jej ja - sno

p *sfp*

mp *cre - scen - do*

świeć! Niech, ol - śnio - ny pro - mien - ne - mi bla - ski, zmil - knie ludz - ki

mp *cre - scen* *do*

f *sff*

gwar, by u - sły - szał świat tej zie - mi pieśń, por - wa - ną przez twój

f *sff*

rallen. *p* *cre - scen -*

czar. Gwiazd - ko, świa - tłem twym wspa -

Ped. ✻ *sfp* *cre - scen -*

a tempo *do* *mf* *mp*

nla - łym świeć u nie - bios ja - snych bram, dzię - ki Stwór - cy, ser - cem

do *mf* *mp*

crescen do *f*

ca - łym, niech świat z pie - śnią nie - sie tam.

crescen - do *f* *p* *pp*

p *sf*

Niech świat z pieśnią nie - sie tam.

p *f* *p*

p

Gwiaz - do, to - bie na nie -

mf *p*

mp *p*

bio - sach Bóg przy - ka - zał ja - sną być, a - by wu - czuć zmien - nych

lo - sach, lu - dziom świa - tłem wiecz - nem lśnić. Świa - tło twe jest wzo - rem

wia - ry, co roz - ja - śnia smut - ku dni, i roz - pę - dza zwąt - pień

ma - ry. Gwiazd - ko Bo - ża! Świeć - że mi. Świeć - że ja - sno, gwiazd - ko

mi - ła, w zwąt - pień dniach, wśród ży - cia dróg. Tyś mą du - szę roz - o - -

gni - ła, wio - dąc tam, gdzie wzy - wa Bóg!

Ped.

Świe - cisz, boś jest nie - ska - la - ną, zwal - czasz chmu - ry, mrocz - ne

mgły; Stwór - ca dał ci moc świe - tla - ną, ła - ski Bo - żej w to - bie

skry! ła - ski Bo - żej w to - bie

skryl

p a tempo

pp

Ped.

22
Prządka

P. Maszyński

Non troppo presto

p sf

1. Wi - - cher świsz - cze ko - ło
2. My - - ślą daw - ne la - ta
3. Wiatr po - ru - sza o - kien -

147

pp *poco crescen.* *p*

poco stacc.

pp

1. do - mu, wży - łach sty - gnie krew,
2. go - ni, ty - le prze - szło ich,
3. ni - ce, krze - sze zo - gnia skry,

pp

mp *p*

1. ni po - pra - wić o - gnia ko - mu, ni do - rzu - cić
2. nie po - wró - cą do - bre do niej, nie ża - łu - je
3. sta - rej prząd - ce na źre - ni - ce nie przy - cho - dzą

mp *p*

mf

1. drew. Sta - ra prząd - ka gło - wą trzę - - sie,
2. złych. Sta - ro - wi - na gło - wą trzę - - sie,
3. sny. Wy - pa - tru - je bla - de o - - czy,

mf

1. wi - jąc z mot - ka nić, łza o - sia - dła
2. wi - jąc z mot - ka nić, łza o - sia - dła
3. wi - jąc z mot - ka nić, smu - tek wą - tłe

p

p

pp

1. jej na rzę - sie: Źle za dłu - go żyć,
2. jej na rzę - sie: Źle za dłu - go żyć,
3. ser - ce tło - czy: Źle za dłu - go żyć,

pp *crescen.*

(na zakończ.)

mf *sf*

1. źle za dłu - go żyć.
2. źle za dłu - go żyć.
3. źle za dłu - go żyć.

mf *sf* *dim.* *pp* *ppp rallent.*

Janowi Koehler artyście opery

23
Ruta

J. Prusinowski

Allegretto

148

1. Raz dziew-czy-na ziarn-ko ru-ty
2. Ro-śnie ru-ta na o-gród-ku,

1. przed o-kien-kiem sia-ła, przed o-kien-kiem sia-ła,
2. ro-śnie, zie-le-nie-je, ro-śnie, zie-le-nie-je;

1. i pio-sen-kę rzew-nej nu-ty ta-ką za-śpie-wa-ła:
2. zie-le-nie-je w drze-wek chłódku, jak mło-dych na-dzie-je.

1. Ro-śnij ru-to na o-gro-dzie tam sło-necz-ko grze-je,
2. Lecz nie pom-ny na za-klę-cia, nie wra-ca ko-cha-nek

1. I cień pa-da, lecz w drzew chłodzie zły wiatr nie za-wie-je.
2. ssać miód z słodkich ust dziew-czę-cia, ru-tę rwać na wła-nek.

1. Barw cza-ro-wnych róż, bła-wat-ka, nie da-ły ci lo-sy,
2. I dziewczy-na schnie, jak kwiatek bez ro-sy na słoń-cu,

1. a-le bia-łość twe-go kwiat-ka sre-brzą per-ły ro-sy.
2. tęs-kni, pła-cze w ran-ku la-tek, jak-by wży-cia koń-cu.

1. Ro-śnij ru-to na u-stro-ni, aż cię mój ko-cha nek, choć bez
2. Aż nie-dłu-go, w post pio-tro-wy, sio-stra, nie ko-cha nek, ru-tę

1. kra - sy, bez wo - ni, w ślub-ny wple-cie wia - nek.
2. rwie na gro - bo - wy, nie na ślub-ny wia - nek.

24
Powiedz mi, mateczko

Kruse

Andantino un poco agitato

Po-wiedz mi, ma - tecz - ko dro - ga,

cze - mu mnie się sprzy-krzył świat, a ser - decz - ny ból i trwo - ga

mej mło-do - ści nisz-czą kwiat? Cze - mu noc bez - sen - nie scho - dzi,

lub na - su - wa przy-kre sny, nic tęs - kno - ty nie ła-go - dzi,

z o-czu pły - ną cią - gle łzy? Nie chcę my - ślec

o za - ba - wie, a - ni o we - so-łych grach, świat mi czyść-cem

stał się pra - wie, w du - szy o - siadł ból i strach. Świe - ci cią - gle

przed o - cza - mi po - stać je - go, w dzień i w śnie, sły szę na - wet

jak cza - sa - mi szep - cze mi „Ja ko - cham cię!“

Cze - mu ser - ce się za - trwo - ży, i u - de - rza

ży - wiej krew, gdy prze - le - ci jeź - dziec ho - ży pod mym o - knem,

w cie - niu drzew? Po - wiedz mi, ma - tecz - ko dro - ga, cze - mu mnie się

sprzy - krzył świat, a ser - decz - ny ból i trwo - ga

mej mło - do - ści nisz - - czą kwiat?

25
Kłębuszek

J. Wojewódzki

(Giojoso)

150

1. Mój kłę-busz - ku po-plą-ta - ny, i-grał z to - bą ktoś nie-ład - nie,
2. My-śli mo - je po-plą-ta - ne nie-przy-ja - zną rę - ką lo - su,

1. do rąk wziął nie - po-wo-ła - ny, i po-wi-kłał pasma zdra dnie.
2. wyszły mę - tne, po-wi-kła - ne, z wal-ki ży-cia i cha - o - su.

cre - - - scen - do

1. By - ła w to-bie daw-niej, by - ła, je - dna nit-ka szcze-ro-zło - ta,
2. W two - je rę-ce myśl i wą-tek, mój a-nie-le, dziś po-wie-rzę,

cre - - scen - - do

1. lecz się te - raz gdzieś u-kry - ła, kto ją znaj-dzie, kto? Kto
2. ty od-naj - dziesz w nich po-czą - tek, tyl-ko szu-kaj szcze - rze,

1. znaj - dzie i roz - mo - ta?
2. tyl - ko szu - kaj szcze - rze.

26
Kotek

J. Korzeniowski

z „Nowych wędrówek oryginała"

Allegretto

151

1. 2. 3. Ko - tek się my` - je,

pie - sek już szcze - ka, dziew-czy - na szy - je i goś - cia

cze - ka. Su - kien - ka skła - dna, któ - rą u - szy - ła,

bę - dzie w niej ład - na, bę - dzie mu mi - ła.

1. W far-nym koś - cie - le za - pa - lą świe - ce w przy-szłą nie -
2. Tak przed oł - ta - rze ją po - pro - wa - dzą, po - sta - wią
3. Zdej - mą jej z gło - wy ze - schły już wia - nek, a in - ny

1. dzie - lę, wez-wą dzie - wi - - - - - cę.
2. w pa - rze, i ślub jej da - - - - - dzą.
3. no - wy da jej ko - cha - - - - - nek.

Ko - tek się my - je, pie - sek już szcze - ka, dziew - czy - na

szy - je i go - ścia cze - ka. Su - kien - ka skład - na,

któ - rą u - szy - ła. bę - dzie w niej ła - dna, bę - dzie mu

OSSIA

mi - ła.

27
Powrót wiosny

Allegretto

1. Słoń - ce się z mgli - stych o -
2. I znów na zie - mię po -

1. trzą - sa chmur, z do - lin i gór zi - mo - wo
2. wra - ca raj, po - la i gaj na - peł - nia

poco a poco cresc.

1. śnie - żne spa - da o - kry - cie, ja - snym po - łys - kiem
2. nu - ta ja - kaś ra - do - sna, kwiat swe tu - lą - ce

poco a poco cre - - - scen - - -

ral - lent.

1. sre - brzą się wo - dy, wło - nie przy - ro - dy tchnie
2. zrzu - ca o - słon - ki, wo - nią tchną łą - ki: to

- - do

a tempo

1. ży - - - cie.
2. wio - - sna!

1. Sko - wro - nek wzbił się w po - wietrz - ny szlak. Mi - ły to
2. O gdy - by ser - ce tak mo - gło żyć! Tak słod - ko

1. ptak, gdy na skrzy - deł - kach za - wie - szon śpie - wa
2. śnić! Ma - rzeń u - więd - łych, z u - czuć za - wo - du

poco a poco cre - - -

ral

1. i ca - ły u - rok roz - kwi - tłej wio - sny w swój śpiew mi -
2. po bu - rzach ży - cia znów się o - cu - cic, ko - chać i

scen - - - - do

sf

lent. f sf a tempo

1. ło - sny prze. - le - - - - wa.
2. nu - cić jak z mło - - - - du!

f f

Ped.

sf mp p

pp 3 f 15

28
Piosnka Ofelii

tłum. K. Ostrowski
z tragedii „Hamlet"

Lento pp ad libit.

Któż mi po - wie, cni druż - bo - wie, gdzie ko - chanek mój?

153

pp

p mp

Kij, san - da - ły, a na gło - wie z mu - szli dziw - ny strój!... Wży - cia wio - śnie

mp

pp mf sf

nie - li - to - śnie o - pu - ścił nas; tam mu nad czo - łem tra - wa ro - śnie, a u stóp

pp mf

p pp rall.

zi - mny głaz! zi - mny głaz.

a tempo

p pp rall. p

pp

Śnie - żne wło - sy wień - czą wrzo - sy, głóg i zwię-dły bez;

pp

mp p

płacz - cie nad nim won - ne ro - sy, bo już nie mam łez.

mp p

mf sf p

Już nie ży - je, grób go kry - je. Pa - nie! Du - szy je - go świeć!

mf p

mp pp p pp rall.

Wraj u - la - ta z kwia-tów wo - nią. Leć go - łąb - ku! Leć, ach leć!

mp pp p pp rall.

29
Pieśń o wesołości

Allegretto

mp mf sf

1. Gdy sło-necz - ko nam za-świ-ta, za-bły-śnie wo - zdo - bie,
2. Zaw-sze czas mi szyb-ko mi-nie, ba-wię się czy ro - bię,
3. Cza-sem cier-pieć Bóg prze-zna-czy w nie-do - li, w cho - ro - bie,
4. In-nych myśl prze - ni-ka sro-ga gdy wspomną o gro - bie,

154

mp mf sf

p sf

1. nie - je - den je łza - mi wi - ta, a jam we - sół so - bie,
2. nie - je - dne - mu łza po-pły - nie, a jam we - sół so - bie,
3. in - ny u - marł - by z roz - pa - czy, a jam we - sół so - bie,
4. ja wté - dy west - chnę do Bo - ga, i we - so - łym so - bie,

p sf

f sf mf 1.2.3. 4.

1. a jam we - sół so - bie.
2. a jam we - sół so - bie.
3. a jam we - sół so - bie.
4. tak, jam we - sół so - - - - bie.

f sf mf

30
Żwawy chłopczyk

Allegretto ma non troppo

155

1. O jam so-bie chłop-czyk żwa - wy, i do pra - cy
2. Le-dwie zej-dzie słoń-ce zra - na już mym śpie - wem
3. Wwieczór zno-wu wy-śpie-wu - ję, za ślicz-ny dzio-

1. I za - ba - wy, mó-wią, żem ja dziec-ko zy - we, a - le ser - ce
2. wiel-bię Pa - na, a po-tem dla Je - go chwa - ły, pra - cu-ję pil-
3. nek dzię-ku-ję, prze-że-gnam się w I - mię Bo - że, i wło-żecz - ko
(a po pra - cy, w I - mie Bo - że, na spo - czy - nek

1. mam pocz-ci-we.
2. nie dzień ca-ły.
3. się po - ło-żę.
się po - ło-żę.)

Mus. II 30.095

Zakłady Graf. Zielińskich, Kraków, Karmelicka 16
B–05572

ST. MONIUSZKO

PIEŚNI

PIEŚNI SOLOWE

TOM II

ZESZ. 1

WYDAWNICTWO MUZYCZNE ARCTA
W WARSZAWIE

SZANIAWSKA-BILIŃSKA

3
14
383
86
88
94
95
101

album

1) 86 Przypiła (50 zeloty)
2) Ofelia 101 " (collotte) inge.
3) Aurot. 34 (collotte)